

صلى الله عليه وسلم

بسمه تعالی

تاییدیه اعضای هیات داوران حاضر در جلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

اعضای هیئت داوران نسخه نهایی پایان نامه آقای فرهمند پارسا رشته ریاضی محض تحت عنوان: «مطالعه خمینه های اینشتین همگن نافشرده از طریق جبرهای لی مدرج» از نظر فرم و محتوا بررسی نموده و آنرا برای اخذ درجه کارشناسی ارشد مورد تایید قرار دادند.

اعضای هیات داوران	نام و نام خانوادگی	رتبه علمی	امضاء
۱- استاد راهنما	دکتر سیدمحمدباقر کاشانی	استاد	
۲- استاد مشاور	دکتر عباس حیدری	استادیار	
۳- استاد ناظر داخلی	دکتر فرشته سعدی	استادیار	
۴- استاد ناظر خارجی	دکتر حمیدرضا فنایی	دانشیار	
۵- نماینده تحصیلات تکمیلی	دکتر فرشته سعدی	استادیار	

آیین نامه چاپ پایان نامه (رساله) های دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس

نظر به اینکه چاپ و انتشار پایان نامه (رساله) های تحصیلی دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس، مبین بخشی از فعالیتهای علمی - پژوهشی دانشگاه است بنابراین به منظور آگاهی و رعایت حقوق دانشگاه، دانش آموختگان این دانشگاه نسبت به رعایت موارد ذیل متعهد می شوند:

ماده ۱: در صورت اقدام به چاپ پایان نامه (رساله) ی خود، مراتب را قبلاً به طور کتبی به «دفتر نشر آثار علمی» دانشگاه اطلاع دهد.

ماده ۲: در صفحه سوم کتاب (پس از برگ شناسنامه) عبارت ذیل را چاپ کند:

«کتاب حاضر، حاصل پایان نامه کارشناسی ارشد نگارنده در رشته **ریاضی محض (هندسه)** است که در سال

۱۳۸۸ در دانشکده علوم ریاضی دانشگاه تربیت مدرس به راهنمایی جناب آقای **دکتر سید محمد باقر کاشانی** و مشاوره جناب آقای **دکتر عباس حیدری** از آن دفاع شده است.»

ماده ۳: به منظور جبران بخشی از هزینه های انتشارات دانشگاه، تعداد یک درصد شمارگان کتاب (در هر نوبت چاپ) را به «دفتر نشر آثار علمی» دانشگاه اهدا کند. دانشگاه می تواند مازاد نیاز خود را به نفع مرکز نشر در معرض فروش قرار دهد.

ماده ۴: در صورت عدم رعایت ماده ۳، ۵۰٪ بهای شمارگان چاپ شده را به عنوان خسارت به دانشگاه تربیت مدرس، تأدیه کند.

ماده ۵: دانشجو تعهد و قبول می کند در صورت خودداری از پرداخت بهای خسارت، دانشگاه می تواند خسارت مذکور را از طریق مراجع قضایی مطالبه و وصول کند؛ به علاوه به دانشگاه حق می دهد به منظور استیفای حقوق خود، از طریق دادگاه، معادل وجه مذکور در ماده ۴ را از محل توقیف کتابهای عرضه شده نگارنده برای فروش، تامین نماید.

ماده ۶: اینجانب **امیر فرهمند پارسا** دانشجوی رشته **ریاضی محض** مقطع کارشناسی ارشد تعهد فوق و ضمانت اجرایی آن را قبول کرده، به آن ملتزم می شوم.

نام و نام خانوادگی: امیر فرهمند پارسا

تاریخ و امضا: ۱۳۸۸/۱۰/۲۰

آیین نامه حق مالکیت مادی و معنوی در مورد نتایج پژوهشهای علمی دانشگاه

تربیت مدرس

مقدمه: با عنایت به سیاست‌های پژوهشی و فناوری دانشگاه در راستای تحقق عدالت و کرامت انسانها که لازمه شکوفایی علمی و فنی است و رعایت حقوق مادی و معنوی دانشگاه و پژوهشگران، لازم است اعضای هیأت علمی، دانشجویان، دانش‌آموختگان و دیگر همکاران طرح، در مورد نتایج پژوهشهای علمی که تحت عناوین پایان‌نامه، رساله و طرحهای تحقیقاتی با هماهنگی دانشگاه انجام شده است، موارد زیر را رعایت نمایند:

ماده ۱- حق نشر و تکثیر پایان‌نامه/ رساله و درآمدهای حاصل از آنها متعلق به دانشگاه می باشد ولی حقوق معنوی پدید آورندگان محفوظ خواهد بود.

ماده ۲- انتشار مقاله یا مقالات مستخرج از پایان‌نامه/ رساله به صورت چاپ در نشریات علمی و یا ارائه در مجامع علمی باید به نام دانشگاه بوده و با تایید استاد راهنمای اصلی، یکی از اساتید راهنما، مشاور و یا دانشجو مسئول مکاتبات مقاله باشد. ولی مسئولیت علمی مقاله مستخرج از پایان‌نامه و رساله به عهده اساتید راهنما و دانشجو می باشد.

تبصره: در مقالاتی که پس از دانش‌آموختگی بصورت ترکیبی از اطلاعات جدید و نتایج حاصل از پایان‌نامه/ رساله نیز منتشر می‌شود نیز باید نام دانشگاه درج شود.

ماده ۳- انتشار کتاب، نرم افزار و یا آثار ویژه (اثری هنری مانند فیلم، عکس، نقاشی و نمایشنامه) حاصل از نتایج پایان‌نامه/ رساله و تمامی طرحهای تحقیقاتی کلیه واحدهای دانشگاه اعم از دانشکده ها، مراکز تحقیقاتی، پژوهشکده ها، پارک علم و فناوری و دیگر واحدها باید با مجوز کتبی صادره از معاونت پژوهشی دانشگاه و براساس آئین نامه های مصوب انجام شود.

ماده ۴- ثبت اختراع و تدوین دانش فنی و یا ارائه یافته ها در جشنواره‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی که حاصل نتایج مستخرج از پایان‌نامه/ رساله و تمامی طرحهای تحقیقاتی دانشگاه می باشد، باید با هماهنگی استاد راهنما یا مجری طرح از طریق معاونت پژوهشی دانشگاه انجام گیرد.

ماده ۵- این آیین‌نامه در ۵ ماده و یک تبصره در تاریخ ۸۷/۴/۱ در شورای پژوهشی و در تاریخ ۸۷/۴/۲۳ در هیأت رئیسه دانشگاه به تایید رسید و در جلسه مورخ ۸۷/۷/۱۵ شورای دانشگاه به تصویب رسیده و از تاریخ تصویب در شورای دانشگاه لازم‌الاجرا است.

دانشکده علوم ریاضی

پایان نامه دوره کارشناسی ارشد ریاضی (محض)

مطالعه خمینه های اینشتین همگن نافرده
از طریق جبرهای لی مدرج

نگارش

امیر فرهمند پارسا

استاد راهنما

دکتر سید محمد باقر کاشانی

استاد مشاور

دکتر عباس حیدری

دی ۱۳۸۸

تقدیم به پدر و مادرم

با تشکر از

دکتر سید محمد باقر کاشانی

و

دکتر عباس حیدری

که در تمام مدت تحقیق، با صبر و شکیبایی، همواره راهنمایی آگاه و دلسوز بودند.

چکیده

در این پایان نامه، رادیکال های پوچ زیر جبرهای سهموی جبرهای لی نیم ساده و توسیع های حلپذیر یک بعدی طبیعی آنها مطالعه می شود. ساختارها، خمیدگی ها و شرط های اینشتین خمینه های پوچتوان و حلپذیر پیوست جبرهای لی مدرج، معرفی شده، نشان داده می شود که این خمینه های حلپذیر، اینشتین هستند اگر دوگامی باشند.

همچنین، منبعی غنی از مثال ها برای قضیه های مطرح شده شامل جبرهای هایزنبرگ، جبرهای هایزنبرگ توسعه یافته، فضاهاى دمک-ریچی و جبرهای لی کلاسیک ارائه می شود.

واژه هان کلیدی

جبر لی نیم ساده، زیر جبرهای لی سهموی، خمینه پوچتوان، توسیه حلپذیر، خمینه حلپذیر، خمینه حلپذیر اینشتین، جبر لی مدرج.

مقدمه	۱
۱. پیش نیازها	۴
۲. گروه‌های هایزنبرگ و فضاهای دمک-ریچی	۹
۱.۲. گروه های هایزنبرگ	۹
۲.۲. گروه‌های هایزنبرگ توسعه یافته ...	۱۰
۳.۲. فضای دمک-ریچی	۱۶
۴.۲. فضای دمک-ریچی به عنوان خمینه از نوع ایواساوا	۱۸
۳. دستگاه ریشه	۱۹
۱.۳. تعریف های عمومی	۱۹
۲.۳. دستگاه‌های ریشه تحویلی	۲۲
۳.۳. ساختن R از B و ماتریس کارتان	۲۴
۴.۳. رده‌بندی دستگاه‌های ریشه، معرفی گراف کاکستر و نمودار دینکین	۲۵
۵.۳. بلندترین ریشه	۴۱
۶.۳. فرم‌های حقیقی و مشخصه	۴۲
۷.۳. زیر جبر لی سهموی جبر لی نیم ساده	۴۳
۴. خمینه های پوچتوان و حلپذیر، پیوست جبرهای لی مدرج	۴۷
۱.۴. خمینه‌های پوچتوان، پیوست جبرهای لی مدرج	۴۷
۲.۴. خمیدگی ریچی خمینه پوچتوان پیوست	۵۱
۳.۴. بردارهای خمیدگی میانگین	۵۴
۴.۴. ویژگی‌های خمیدگی توسعه های حلپذیر	۵۹
۵.۴. خمینه‌های حلپذیر، پیوست جبرهای لی مدرج	۶۳
۶.۴. حالت دو گامی	۶۷
۷.۴. مثال هایی از فضاهای اینشتین با گام های بالا تر	۶۹
۸.۴. حالت های مرتبه کم	۷۳
۹.۴. خمینه های تحویلی مرتبه یک خمینه های متقارن نافشرده	۷۴
کتابنامه	۷۶
واژه نامه	۷۷

مقدمه

در این پایان نامه، به مطالعه خمینه های اینشتین همگن نافشرده به کمک جبرهای لی مدرج پرداخته می شود. شرط همگنی امکان مطالعه نقطه ای خمینه را می دهد، نافشردگی اعمال شده به دلیل شناخت کمتر این گونه خمینه ها و امکان بیشتر برای تحقیق است، زیرا خمینه های اینشتین همگن فشرده در مرجع های [13] و [3] بصورت جامع مطالعه شده است. شرط اینشتین در واقع دسته خاصی از خمینه های ریمانی را مشخص می کند که به دلیل کاربردهای فیزیکی، بویژه بر ۴- خمینه ها مورد توجه قرار گرفته است.

فرض ساختارهای جبری شناخته شده بر خمینه ها که از قدیمی ترین و قدرتمندترین آنها، ساختار جبر لی ست، به دلیل رفتارهای ملموس و ساده تر در محاسبات، جایگاه ویژه ای در هندسه خمینه ها دارد که به شناخت و رده بندی آنها کمک می کند.

گروه لی پوچتوان را از گام n گویند هرگاه هر عملگر ad_A برای عضو A از گروه لی، پوچتوان حداکثر از مرتبه n باشد و یک خمینه ریمانی اینشتین است اگر خمیدگی ریچی آن مضرب ثابتی از متریک

ریمانی باشد و حلیپذیر است اگر گروه طولپایی های آن شامل یک زیر گروه حلیپذیر ترایا باشد. تا کنون، همه خمینه های اینشتین همگن نافشرده شناخته شده، خمینه های حلیپذیر و حتی از نوع ایواسا بوده است. مطالعه خمینه های حلیپذیر در حال حاضر از مسائل مورد توجه است، بویژه هبر در مرجع [12] به مطالعه خمینه های اینشتین حلیپذیر پرداخته و نتیجه های بنیادی زیادی بدست آورده است. با وجود این، مثال های زیادی برای خمینه های با گام های ۲ و ۳، در دست نیست که با معرفی مجموعه ای از "عضوهای ویژه" گروه لی و گروه طولپایی متناظر با هر یک، مفهوم دستگاه ریشه معرفی و مثال های مورد نظر ارائه می شود.

همچنین با معرفی رده بندی ویژه ای از خمینه های حلیپذیر اینشتین، به مطالعه آنها و ارائه مثال هایی از این خمینه ها می پردازیم.

یک روش برای پیدا کردن خمینه های حلیپذیر اینشتین، بررسی ساختارهای مناسب بر این خمینه ها، مانند ساختار متقارن از نوع نافشرده است.

روش دیگر، بررسی توسعه های حلیپذیر طبیعی یک بعدی خمینه های پوچتوان است. برای مثال می توان به فضای دمک-ریچی که توسعه حلیپذیر یک بعدی گروه های هایزنبرگ توسعه یافته است، اشاره کرد. این روش منجر به بررسی رادیکال های پوچ زیرجبرهای سهموی جبرهای لی نیم ساده می شود و نشان داده شده است که تمام این رادیکال های پوچ نیز به همین طریق بدست می آید.

در این پایان نامه، دو گزاره کلیدی وجود دارد که به کمک آنها به هدف اصلی دست می یابیم.

(۱) توسعه های حلیپذیر طبیعی یک بعدی خمینه های پوچتوان، اینشتین است، اگر دوگامی باشد.

۲) با محدودیت هایی بر بعد زیر فضاهای تعریف کننده درجه بندی، شرطی معادل شرط اینشتین بر توسیع های بند (۱) بدست می آید که مثال های فراوانِ خمینه های حلپذیر اینشتین از آن نتیجه می شود.

ساختار این پایان نامه چنین است. فصل اول به ارائه پیشنیازها اختصاص دارد، گروه های هایزنبرگ و هایزنبرگ توسعه یافته و بویژه فضاهای دمک-ریچی در فصل دوم مطالعه می شود که در ادامه مطالب همواره به عنوان مثال های قوی برای خمینه های حلپذیر دیده می شوند. فصل سوم، به بیان مروری و توصیفی دستگاه ریشه می پردازد که برای ساخت مثال های با گام های مختلف، بسیار کاربردیست. در پایان این فصل زیرجبر سهموی یک جبر لی معرفی می شود. فصل چهارم، بخش اصلی پایان نامه را تشکیل می دهد و در آن مرجع [1] (از هیروشی تامارو با عنوان **خمینه های اینشتین همگن نافشرده، پیوسته به جبرهای لی مدرج**) تشریح شده است. هدف اصلی این مقاله، معرفی و مطالعه رده ای از خمینه های حلپذیر و آرایه مثال هایی از فضاهای اینشتین است. در این پایان نامه، قضیه (۱.۷.۴) که تعمیم گزاره (۱.۷.۴) است و همینطور، نتیجه های (۱.۹.۴) و (۲.۹.۴) از نویسنده می باشد.

فصل اول

۱. پیش نیازها

در این فصل، پیش نیازها ارائه می شود. از جمله به بیان خمینه نوع ایواساوا می پردازیم، التصاق **L-C** را بر این خمینه ها مورد بررسی قرار می دهیم و چند قضیه مهم درباره خمیدگی ریچی این نوع خمینه ها، ذکر می شود. در پایان فصل نوعی رده بندی براساس مقادیرهای ویژه متناظر خمیدگی میانگین بر خمینه های حلپذیر ارائه می شود.

تعریف ۱: [3] فرض کنیم \mathfrak{g} یک جبرلی بر میدان حقیقی \mathbf{R} باشد، $[\mathfrak{g}, \mathfrak{g}]$ یک ایده آل \mathfrak{g} است که آن را با $\mathcal{D}_{\mathfrak{g}}$ نمایش می دهند و با استقرا $(\mathcal{D}_{\mathfrak{g}}^{n-1}) = \mathcal{D}_{\mathfrak{g}}^n$ بدست می آید. جبرلی \mathfrak{g} را حلپذیر گویند هر گاه برای یک $n \in \mathbb{N}$ ، $\mathcal{D}_{\mathfrak{g}}^n = 0$. گروه لی ساده همبند متناظر با این جبر لی را یک خمینه حلپذیر نامند.

تعریف ۲: [3] جبرلی \mathfrak{g} بر میدان \mathbf{R} را پوچتوان n -گامی گویند هر گاه برای هر $z \in \mathfrak{g}$ ، ad_z یک درون ریختی پوچتوان از مرتبه n باشد.

در این حالت، گروه لی ساده همبند متناظر با این جبرلی را یک خمینه پوچتوان n -گامی می نامند.

فرض کنید \mathfrak{s} یک جبرلی حلپذیر با ضرب داخلی \langle, \rangle باشد. در ادامه، منظور از $(\mathfrak{s}, \langle, \rangle)$ ، جبرلی \mathfrak{s} با ضرب داخلی مفروض و نیز گروه لی ساده همبند متناظر با آن مجهز به یک متریک چپ - ناوردای ریمانی

می باشد. نمادهای پایین را در نظر می گیریم

$$\mathfrak{n} := [\mathfrak{s}, \mathfrak{s}] \text{ و } \mathfrak{a} := \mathfrak{n}^\perp .$$

که \mathfrak{a} مکمل متعامد \mathfrak{n} در \mathfrak{g} ، نسبت به ضرب داخلی می باشد.

تعریف ۳: [1] یک خمینه حلپذیر $(\mathfrak{g}, \langle, \rangle)$ را استاندارد گویند هر گاه \mathfrak{a} ، آبله باشد. یک خمینه حلپذیر

استاندارد را از نوع ایواساوا گویند هر گاه

(i) ad_A برای هر $A \in \mathfrak{a}$ متقارن باشد،

(ii) یک $A_0 \in \mathfrak{a}$ چنان موجود باشد که هر مقدارویژه $\lambda \in \mathfrak{a}$ ، ad_{A_0} یک عدد حقیقی مثبت است.

در این حالت، برای هر دو میدان برداری (متعامد) چپ - ناوردای X و Y بر خمینه \mathfrak{g} ، التصاق L-C و

خمیدگی برشی به صورت پایین بدست می آید [2]

$$(1) \text{ i) } 2 \langle \nabla_X^Y, Z \rangle = \langle [X, Y], Z \rangle + \langle [Y, Z], X \rangle + \langle [X, Z], Y \rangle;$$

$$\text{ii) } K(X \wedge Y) = |\nabla_X^Y|^2 - \langle \nabla_X^X, \nabla_Y^Y \rangle - \langle ad_Y^2 X, X \rangle - |[X, Y]|^2 ;$$

$$(2) \text{ i) } \nabla_A^A = 0, \nabla_A^X = 0, \nabla_X^A = -ad_A^X \quad A, A \in \mathfrak{a}, X, Y, Z \in \mathfrak{n};$$

$$\text{ii) } \nabla_X^Y = \sum_{\alpha} \langle X_{\alpha}, Y_{\alpha} \rangle A_{\alpha} + \nabla_X^n Y \Rightarrow \begin{cases} \nabla_X^Y = \nabla_X^n Y + \sum_i \langle ad_{A_i} X, Y \rangle A_i ; \\ \nabla_X^Y = (1/2)[X, Y] + U(X, Y) \end{cases};$$

که در آن ∇^n ، التصاق L-C بر \mathfrak{n} و U به صورت مقابل بدست می آید

$$2 \langle U(X, Y), Z \rangle = \langle [Z, X], Y \rangle + \langle X, [Z, Y] \rangle;$$

در نتیجه U متقارن و دو خطی است. اکنون جمله $\sum_{\alpha} \langle X_{\alpha}, Y_{\alpha} \rangle A_{\alpha}$ را توضیح می دهیم.

بنابر تعریف خمینه از نوع ایواساوا، برای هر $A \in \mathfrak{a}$ ، $ad_{A_0}|_{\mathfrak{n}}$ متقارن است، پس می توان \mathfrak{n} را به زیر فضاهای

ریشه تجزیه کرد. درباره دستگاه ریشه و فضای ریشه در فصل ۳ به طور کامل بحث خواهیم کرد. در این حالت

$\alpha \in \mathfrak{a}^*$ چنین تعریف می شود.

$$\forall X_\alpha \in \mathfrak{n}_\alpha \quad ad_A X_\alpha = \alpha(A)X_\alpha$$

و بردار دوگان متناظر با این ریشه یعنی α نسبت به ضرب داخلی را با A_α نمایش می‌دهیم.

بنابر تعریف، $U(X, Y) = \sum_\alpha \langle X_\alpha, Y_\alpha \rangle A_\alpha$ در واقع فرم اساسی دوم \mathfrak{n} است و بنابراین خمیدگی میانگین \mathfrak{n} چنین بدست می‌آید

$$H = \sum_\alpha \dim \mathfrak{n}_\alpha A_\alpha.$$

تعریف ۴: [1] برای خمینه حلپذیر $(\mathfrak{s}, \langle, \rangle)$ ، $H_0 \in \mathfrak{a}$ را بردار خمیدگی میانگین گویند هر گاه

$$\langle H_0, A \rangle = tr(ad_A) \quad \forall A \in \mathfrak{a}.$$

در حالت کلی، اگر \mathcal{N} زیر خمینه ریمانی \mathcal{S} متناظر با \mathfrak{n} (در \mathfrak{s}) باشد، H_0 همان بردار خمیدگی میانگین \mathcal{N} است. در حالت خمینه نوع ایواساوا و نیم ساده بادر نظر گرفتن متریک B - (منظور از B فرم کیلینگ می باشد). و استفاده از تجزیه \mathfrak{n} به فضاهای ریشه می‌توان شرط تعریف ۴ را به صورت صریح بررسی کرد

$$H_0 := \sum_\alpha \dim \mathfrak{n}_\alpha A_\alpha \Rightarrow \langle H_0, B \rangle = \sum_\alpha \dim \mathfrak{n}_\alpha \langle A_\alpha, B \rangle = \sum_\alpha \dim \mathfrak{n}_\alpha B_\alpha = tr(ad_B),$$

$$\forall B \in \mathfrak{a}.$$

یا بطور کلی H_0 با توجه به فرمول کزول با تعریف تابع ذیل بدست می‌آید، [2, 10].

$$U: \mathfrak{s} \times \mathfrak{s} \rightarrow \mathfrak{s} : \langle U(X, Y), Z \rangle = \frac{1}{2} \langle [Z, X], Y \rangle + \frac{1}{2} \langle [Z, Y], X \rangle \quad \forall X, Y, Z \in \mathfrak{s}.$$

$$H_0 := \sum_i U(X_i, X_i).$$

در این فرمول $\{X_1, \dots, X_n\}$ یک پایه یکه متعامد \mathfrak{s} است.

در ادامه با تعریف خمیدگی ریمانی به صورت پایین به بررسی خمیدگی ریچی برای \mathcal{S} (که بنابر تعریف از انقباض مؤلفه دوم و چهارم خمیدگی ریمانی یا معادلا با محاسبه ردخمیدگی ریمانی بر یک مؤلفه بدست می‌آید)، می‌پردازیم

$$(3) R(X, Y)Z = [\nabla_X, \nabla_Y]Z - \nabla_{[X, Y]}Z.$$

گزاره ۱: [1] اگر $(\mathfrak{g}, \langle, \rangle)$ ، یک خمینه از نوع ایواساوا و H_0 بردار خمیدگی میانگین آن باشد، با نمایش Ric و

Ric^n برای خمیدگی ریچی \mathfrak{g} و n به ترتیب، داریم

$$(1) Ric(A, A') = -\text{tr}(\text{ad}_A) \circ (\text{ad}_{A'}) \text{ for } A, A' \in \mathfrak{a},$$

$$(2) Ric(A, X) = 0,$$

$$(3) Ric(X) = Ric^n(X) - (\text{tr}(\text{ad}_{H_0})/|H_0|^2) \cdot \text{ad}_{H_0}X \text{ for } X \in \mathfrak{n}.$$

اثبات این گزاره با توجه به رابطه های ارائه شده (1) و (2) و (3) سراسر است. از طرفی این گزاره نتیجه می دهد اگر $(\mathfrak{g}, \langle, \rangle)$ ، یک خمینه اینشتین باشد، $(RH_0 + \mathfrak{n}, \langle, \rangle)$ با ضرب داخلی طبیعی نیز یک خمینه اینشتین است.

برای خمینه حلپذیر $(\mathfrak{g}, \langle, \rangle)$ ، $dima$ را رتبه جبری و $(RH_0 + \mathfrak{n}, \langle, \rangle)$ را خمینه تحویلی رتبه یک \mathfrak{g} نامند. در این حالت، H_0 بردار خمیدگی میانگین خمینه حلپذیر $RH_0 + \mathfrak{n}$ است.

گزاره ۲: [1] خمیدگی ریچی خمینه پوچتوان $(\mathfrak{n}, \langle, \rangle)$ چنین بدست می آید

$$Ric^n = (1/4) \sum \text{ad}_{E_i} \circ (\text{ad}_{E_i})^* - (1/2) \sum (\text{ad}_{E_i})^* \circ \text{ad}_{E_i},$$

که در آن $\{E_i\}$ یک پایه یکه متعامد برای \mathfrak{n} و $(\text{ad}_{E_i})^*$ ، الحاق ad_{E_i} نسبت به ضرب داخلی است که چنین تعریف می شود

$$\langle (\text{ad}_{E_i})^* X, Y \rangle = \langle X, \text{ad}_{E_i} Y \rangle.$$

گزاره های ۱ و ۲ نتیجه می دهد در حالت خمینه نوع ایواساوا، خمیدگی ریچی به طور کامل توسط بردار خمیدگی میانگین، H_0 ، عملگرهای الحاقی، ad_{E_i} و الحاق آنها، $(\text{ad}_{E_i})^*$ ، بدست می آید.

گزاره ۳: [1] برای خمینه حلپذیر استاندارد اینشتین، $\lambda > 0$ چنان موجود است که قسمت حقیقی مقادیرهای ویژه $\text{ad}_{\lambda H_0}$ صحیح و مثبت اند.

اگر $\mu_1 < \mu_2 < \dots < \mu_m$ قسمت‌های حقیقی مقادیرهای ویژه $ad_{\lambda H_0}$ و d_1, \dots, d_m چندگانگی متناظر با آنها باشد، $(\mu_1 < \mu_2 < \dots < \mu_m; d_1, \dots, d_m)$ رانوع مقادیرهای ویژه یک خمینه حلپذیر اینستین گویند.

برای مثال می‌توان فضای دمک-ریچی را در نظر گرفت که در فصل بعد خواهیم دید از نوع $(1 < 2; d_1, d_2)$ است.

فصل دوم

۲. گروه‌های هایزنبرگ و فضاهای دمک-ریچی

در این فصل ابتدا گروه‌های هایزنبرگ و حالت‌های توسعه یافته آنها معرفی و در ادامه فضاهای دمک-ریچی ارائه می‌شود. هدف اصلی این فصل معرفی دسته مهمی از خمینه‌های از نوع ایواساوا یعنی فضاهای دمک-ریچی می‌باشد.

همه مطالب این فصل از مرجع‌های [1,2,4,5,10] اقتباس شده است.

۱.۲. گروه‌های هایزنبرگ

گروه هایزنبرگ از نام ورنر هایزنبرگ گرفته شده است که برای اولین بار گروه ماتریسهای بالا مثلثی با درایه‌های ۱ بر قطر اصلی را معرفی کرد. اکنون تعریف گروه‌های هایزنبرگ در حالت کلی ارائه می‌شود.

تعریف ۱: مجموعه همه ماتریسهای به شکل $\begin{bmatrix} 1 & a & c \\ 0 & 1_n & b \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$ با درایه‌های حقیقی را که $a, b \in \mathbf{R}^n$ (به صورت

n -تایی سطری و b به صورت n -تایی ستونی) با $H_n(\mathbf{R})$ نمایش می‌دهیم. این مجموعه با ضرب پایین، تبدیل به

یک گروه می‌شود که آن را گروه هایزنبرگ نامند.

از تعریف دیده می‌شود که بعد این گروه $(2n+1)$ است.

$$\begin{bmatrix} 1 & a & c \\ 0 & 1_n & b \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 1 & \hat{a} & \hat{c} \\ 0 & 1_n & \hat{b} \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & a + \hat{a} & c + \hat{c} + a \cdot \hat{b} \\ 0 & 1_n & b + \hat{b} \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix};$$

$$\begin{bmatrix} 1 & a & c \\ 0 & 1_n & b \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 1 & -a & -c + a \cdot b \\ 0 & 1_n & -b \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1_n & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix};$$

می‌توان دید گروه‌های هایزنبرگ، ساده همبند و گروه لی اند [5] و جبرلی متناظر با آن عبارتست از

$$\left\{ \begin{bmatrix} 0 & a & c \\ 0 & 0_n & b \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} : a, b \in \mathbf{R}^n \right\}.$$

در این حالت تابع نمایی چنین بدست می‌آید

$$\exp \begin{bmatrix} 0 & a & c \\ 0 & 0_n & b \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} = \sum_{k=0}^{\infty} \left(\frac{1}{k!} \right) \begin{bmatrix} 0 & a & c \\ 0 & 0_n & b \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}^k = \begin{bmatrix} 1 & a & c + \left(\frac{1}{2} \right) a \cdot b \\ 0 & 1_n & b \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix};$$

با در نظر گرفتن e_1, \dots, e_n به عنوان پایه استاندارد \mathbf{R}^n می‌توان $(2n+1)$ مولد برای $H_n(\mathbf{R})^a$ چنین بدست

آورد

$$p_i = \begin{bmatrix} 0 & e_i & 0 \\ 0 & 0_n & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad q_j = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0_n & e_j^T \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad z = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0_n & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix};$$

و کروسه لی با رابطه های ذیل، به طور صریح بدست می‌آید

$$[p_i, q_j] = \delta_{ij} z, \quad [p_i, z] = 0, \quad [q_j, z] = 0.$$

۲.۲. گروه‌های هایزنبرگ توسعه یافته

برای معرفی گروه‌های هایزنبرگ توسعه یافته، ابتدا جبرلی هایزنبرگ توسعه یافته معرفی می‌شود، گروه لی

ساده همبند متناظر با این جبرلی، گروه هایزنبرگ توسعه یافته است.

تعریف ۲: [4] اگر $(\mathfrak{n}, \langle, \rangle_{\mathfrak{n}})$ یک جبرلی پوچ توان از مرتبه ۲ مجهز، به ضرب داخلی $\langle, \rangle_{\mathfrak{n}}$ باشد و \mathfrak{h} مرکز آن و \mathfrak{d} مکمل متعامد \mathfrak{h} نسبت به ضرب داخلی \mathfrak{n} باشد. چون \mathfrak{n} از مرتبه ۲ است، برای هر $v \in \mathfrak{d}$ ، $ad_v|_{\mathfrak{d}}$ ، نگاشتی از \mathfrak{d} به \mathfrak{h} است. حال تعریف می کنیم $\mathfrak{f}_v = \ker(ad_v|_{\mathfrak{d}})$ و تجزیه متعامد $\mathfrak{d} = \mathfrak{f}_v \oplus \mathfrak{d}_v$ رانسبت به $\langle, \rangle_{\mathfrak{n}}$ در نظر می گیریم.

$(\mathfrak{n}, \langle, \rangle_{\mathfrak{n}})$ را یک جبر هایزنبرگ توسعه یافته گویند هر گاه $ad_v|_{\mathfrak{d}_v}$ برای هر $v \in \mathfrak{d}$ و $|v| = 1$ یک طولپایی پوشا بروی \mathfrak{h} باشد.

در ادامه با استفاده از ترکیب دو فضای ضرب داخلی یک جبر هایزنبرگ توسعه یافته می سازیم و با بیان قضیه ای، نشان می دهیم هر جبر هایزنبرگ توسعه یافته دارای چنین ساختاری است.

فرض کنیم $(\mathfrak{u}, \langle, \rangle_{\mathfrak{u}})$ ، $(\mathfrak{d}, \langle, \rangle_{\mathfrak{d}})$ دو فضای ضرب داخلی حقیقی باشند، $\mu: \mathfrak{u} \times \mathfrak{d} \rightarrow \mathfrak{d}$ را ترکیب فرم های درجه ۲ این دو فضا در نظر می گیریم، یعنی نگاشتی دو خطی که در شرط $|\mu(u, v)| = |u||v|$ برای هر $u \in \mathfrak{u}$ و $v \in \mathfrak{d}$ صدق می کند. می توان این فرم را به گونه ای در نظر گرفت که برای یک $u_0 \in \mathfrak{u}$ داشته باشیم

$$\mu(u_0, v) = v \quad \forall v \in \mathfrak{d};$$

زیرا در غیر این صورت با تعریف نگاشت $T: \mathfrak{d} \rightarrow \mathfrak{d}$ به صورت $T(v) := \mu(u_0, v)$ ، μ' با تعریف پایین، ترکیب فرم های درجه ۲ است که در شرط مورد نظر صدق می کند

$$\mu'(u, v) := \mu(u, T^{-1}(v))$$

توجه کنید که خاصیت نرم برای μ ، یک به یک بودن T را تضمین می کند، پس $T^{-1}(v)$ بدون ابهام تعریف می شود. حال ویژگی نرم را برای μ' بررسی می کنیم

$$|\mu'(u, v)| = |\mu(u, T^{-1}(v))| = |u||T^{-1}(v)|;$$

از طرفی داریم